

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-05811
Otsuse kuupäev 24.08.2025
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja Techvision Osatühing (12466123)

Tarbija nõue Müügilepingust taganemine ja hinna 170 eurot tagastamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija sõlmis kauplajaga 09.10.2024 e-poe kaudu müügilepingu kasutatud arvuti Dell OptiPlex 3050 Micro PC WiFi hinnaga 170 eurot ostmiseks. Arvuti lakkas 24.04.2025 töötamast, tarbija pöördus kauplaja poole, kes keeldus asja parandamisest, kuna 6-kuuline garantiiperiood oli lõppenud. Tarbija soovis, et kauplaja täidaks seadusest tuleneva kohustuse ja korraldaks toote tasuta parandamise või, kui see ei ole võimalik, asendaks toote samaväärse töötava seadmega. Kui kumbki lahendus ei ole võimalik, taganeb tarbija lepingust.

Tarbija soovib lepingust taganeda ja tagasi saada hinna 170 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastu selgitades, et müüs tarbijale e-poe kaudu 8 aastat vana arvuti. Kaupleja andis müügi ajal arvutile 6 kuulise müügigarantiid ja tarbija oli sellega nõus. Garantiitähtaeg 6 kuud oli toodud kauplaja kodulehel, arvuti müügikuulutuses, arvel ning ka e-poes avaldatud müügitingimustes, millistega tarbija lepingu sõlmimisel nõustus. Tarbija ei esitanud 6 kuu jooksul mingeid kaebusi. Peale garanti lõppu tarbija teatas, et arvuti ei lähe tööle. Kaupleja pakkus tarbijale võimalust teha arvutile diagnostika, kuid tarbija sellega ei nõustunud. Kaupleja on nõus arvutit parandama, kuid tarbija kulul. Kaupleja on arvuti korda teinud, arvuti töötab.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon vaatab vaidlust läbi tarbijakaitseaduse § 51 kohaselt poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Leping on lepingupooltele täitmiseks kohustuslik (VÕS § 8 lg 2), kohustus tuleb täita vastavalt lepingule või seadusele (VÕS § 76 lg 1). Kohustuse rikkumisel võib kohaldada VÕS § 101 lg 1 sätestatud õiguskaitsevahendeid, sealhulgas võib võlausaldaja punkti 4 alusel lepingust taganeda.

Komisjon tuvastas, et pooled sõlmisid tarbijalemüügilepingu. VÕS § 217.1 lg 1 kohaselt peab tarbijalemüügi puhul asi vastama lepingutingimustele. Kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda asja parandamist või asendamist, asja lepingutingimustele vastavusse viimata jätmisel võib ostja VÕS §-s 223 toodud alustel müügilepingust taganeda.

Asjaolude kohaselt ostis tarbija 8 aastat kasutuses olnud arvuti, millisele andis kaupleja müügigarantii 6 kuud. Vaidlust ei ole, et arvutil ilmses rike pärast 6-kuulise garantiiperioodi lõppu.

Tarbija pöördus 26.04.2025 kaupleja poole, kaupleja vastas samal päeval, et „tooge arvuti meile, vaatame üle“. Tarbija ei viinud arvutit koheselt kaupleja juurde, vaid pooled alustasid kirjavahetust teemal, kas kaupleja järgib tarbijale seadusest tulenevaid õigusi. Pooled käsitlesid seaduses toodud ebatäpselt, komisjon selgitab seetõttu järgnevat:

Õige on tarbija viide, et tarbijal on õigus pöörduda nõudega kaupleja poole kahe aasta jooksul. VÕS § 218 lg 2 kohaselt vastutab müüja tarbijalemüügi puhul asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest.

Kuigi VÕS § 218 lg 2.2 kohaselt tarbijalemüügi puhul eeldatakse ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest, et ilmnunud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, ei tähenda tarbija esitatud pretensioon seda, et kauplejal tuleb pretensioon rahuldada. Alati tuleb tuvastada ostetud asjal tekkinud vea tekkepõhjus, kaupleja vastutus tuleneb eelkõige asja valmistamise või tootmise vigadest. Kaupleja andis arvutile täiendavalt müügigarantii, millise kohaselt kohustus ta 6 kuu kestel arvuti parandama või asendama selle. Müügigarantii tähtaeg ei piira ega välista tarbija pretensioonide esitamise kaheaastast tähtaega.

Seega võis tarbija esitada kauplejale 26.04.2025 pretensiooni. Kuid tarbija ei saanud eeldada, et ainuüksi pretensiooni esitamine toob kaasa probleemi lahendamise kaupleja kulul, kuna esmalt tuleb tekkinud vea olemasolu ja selle põhjus tuvastada.

Vea ilmnemisel on kauplejale esitatavaks nõudeks lepingu täitmise nõue. VÕS § 222 lg 1 kohaselt võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist ja § 222 lg 3 kohaselt peab ostja tegema asja müüjale kättesaadavaks. Kaupleja teatas tarbijale koheselt esimeses vastuses pretensioonile 26.04.2025, et arvuti tuleb viia kaupleja juurde. Tarbija ei teinud arvutit koheselt kauplejale kättesaadavaks, ta viis arvuti kaupleja juurde 2025.a juuliku alguses. Kaupleja tuvastas, et BIOS (arvuti tarkvara) oli vigane, ta uuendas tarkvara ja arvuti läks tööle, kaupleja soovis tarbijalt saada tasu 50 eurot. Tarbija ei nõustunud 15.07.2025 kaupleja tasuga selgitades, et seadus kohustab

puuduste kõrvaldamist tasuta garantiiperioodi jooksul ning tema nõusolekut tasuliseks teenuseks ei ole antud. Tarbija teatas, et probleemi lahendamine on põhjendamatult veninud ja ta soovib müügilepingust taganeda ning tagasi saada 170 eurot.

Komisjon tuvastas asjaolude kohaselt, et kasutatud arvutil ilmnes puudus pärast garantiitähtaja möödumist, tarbija ei saanud seetõttu enam loota, et kaupleja teeb arvuti igal juhul tasuta korda.

Tarbija pidi arvestama, et kasutatud arvuti lepingutingimuste hindamisel tuleb arvestada, et asja senisest kasutamisest tingitud kulumine ja kaasnevad puudused, mida sarnastel uutel asjadel ei esine, ei kujuta endast veel lepingutingimustele mittevastavusi. Tarbija ei saanud arvuti seisukorra osas mõistlikult eeldada, et tema kasutatud arvuti töötab sama laitmatult nagu uus arvuti, tarbija pidi arvesse võtma arvuti vanust ja senist tegelikku kasutust. Komisjonile esitatud asjaoludega ei leia kinnitust, et tarbija kasutatud arvuti tarkvara ülekirjutamise vajadus oli lepingutingimuse rikkumine. Seetõttu ei saa komisjon järeldada, et tarbijal tekkis kaupleja vastu lepingutingimuse rikkumisest tulenev nõue.

Komisjon ei tuvastanud ka kaupleja poolt probleemi lahendamise venitamist, kuna kaupleja sai arvutiga tööd alustada alles selle 2025. a juulikuu alguses tarbijalt saamist ja ta tegi vajalikud tööd ühe nädala jooksul.

Tarbija lepingust taganemise nõue ei ole põhjendatud ja ei kuulu rahuldamisele.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/